

צני ברוכשטיין ז"ל

שליטה לנהל את ביה"ח-ה רוטשילד; הזמין את צני ברוכשטיין להיות רוקח. במוסד זה בשנת 1907, ובמשך 24 שנים שרת בביה"ח שעבר תחת הנהלת רופאים שונים: ד"ר ווייץ, ד"ר וואלאך, ד"ר סגל והרסה.

המנוח היה סמל הדיוק, היושר, הנאמנות והד מסירות—כל אותן המעלות והסגולות הדרושות לפקיד בכלל ולרוקח בפרט. כל מנהלי בית החולים במשך כ"ד שנות עבודתו נתנו אמון רב באיש הזה, והרסה מנתה אותו למנהל בתי המרקהת שלה בארץ.

בשנים הראשונות היה עוזר לרופאים בעבודתו וגדל מאד אמון הקהל בו לא פחות מאשר ברופאים. כי היה מסור לעבודתו ולחולים ואלפי אנשים נרפאו וניצלו על ידו.

לפני שנה נשתק מוחו ומאז החלה גמיסתו הארובה. לפני חדשים ימים נפל למשכב ובמוצאי יום הדין עלתה נשמתו המהורה אל על. בנו הניע מאמריקה שעות אחדות לפני פטירתו, אבל האב לא זכה לראותו.

המנוח השאיר אחריו משפחה גדולה בא"י ובחו"ל, ואלם משפחה הרבה יותר גדולה בהרסה ומתוין להרסה מככה את האבדה.

במשך ההלויה נאמו עוד אחרים. מד לרמן קרובו היד, "קדיש" מתוך בכו מד ובשעה 2 אחר הצהרים הובל לקברות. תנצב"ת.

במוצאי יו"ב, בשעה 9 בערב, נפטר בבית דירתו בעירנו, צני ברוכשטיין ז"ל, מי שהיה ראש הרוקחים של הרסה בירושלים ובארץ, אחרי מחלה ממושכה ויסורים רבים.

ביום הראשון, בשעה 12 בעהרים יצאה ההל-ויה, שבה השתתפו רבים מחבריו הרוקחים יהודים ולא יהודים. ראש מחלקת הרוקחים של הממשלה, פקיד ועובדי הרסה, בני המשפחה ורבים מנכבדי העדה, כ"כ מוסדות ורופאים.

מר ידידיה ברוך, הרוקח מ"משגב לרך", הס-פיד אותו ע"י הבית בשם הרוקחים והבליט את מעלותיו של המנוח בתור רוקח מצוין, עובד מסור ונאמן.

כשהגיעה ההלויה לפני בית החולים רוטשילד דבר מר א. כהן בשם פקיד ועובדי בית החולים ומר י קרניאל בשם פקיד הרסה.

האחרון ספר את תולדותיו של המנוח ונתן מערה מקיפה על חייו ועבודתו במשך שלשים שנה.

צני ברוכשטיין נולד בצפת בשנת תרל"ח וק-כל את חנוכו הראשון בעיר מולדתו. בהיותו בן עשרים עזב את צפת ונתחבל לרוקח-עוזר בבית המרקהת ברא"פ. בבוא ד"ר ווייץ, לפני שלשים שנה בערך, לכהן במשרת רופא ברא"פ, נתמנה צני ברוכשטיין לרוקח ואחרו שתים שלש שנה נסע בעזרת הנדיב לבירות ושם גמר את חוק למור-דיו ברוקחות בהצטיינות. בשבא ד"ר ווייץ ירו-